

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پایان نامه

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته زیست‌شناسی - میکروبیولوژی

عنوان:

فعالیت‌های ضد میکروبی، سلولی ملکولی و بیوشیمیایی اسانس‌های
اسطوخدوس و نعنا فلفلی

استاد راهنما:

دکتر ایرج رسولی

استاد مشاور:

دکتر مسعود تقی زاده

دانشجو: طلوع اله قدری

تقدیر و تشکر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام رب العالمین

این یقین من است هر آنچه اکنون پیش روی شماست، مقوله ای است که زمانی فقط در مقام نظر بود و اگر چراغی فرا راه من نبود، این امر هیچگاه به ساحت عمل نمی رسید.

چراغ فرا راه من، بزرگی، فرزندی و تواضع آن سوی بندگی استاد ارجمند و گرانمایه ام جناب آقای دکتر رسولی است، که پیوسته بر راهم و تمامی آینده ام، که بر همگان روشن است گرما می بخشد، امید می دهد، شوق می افزیند و راه مینماید. من نیز بر سبیل همان آیین پیشین و ایستاده بر ساحت ادب، بالاترین مراتب سپاس و تشکر خویش را نثار استادی بزرگ، انسانی شریف و یک بزرگزاده تبار والای انسانیت می نمایم.

همچنین مراتب قدردانی و تشکر خود را تقدیم مشاور محترم این پروژه جناب آقای دکتر تقی زاده و همچنین کارشناس محترم آزمایشگاه سرکار خانم علیپور می نمایم و پیوسته همکاریها و معاضدت‌های صمیمانه و بزرگووارانه ایشان در یاد و خاطر من چون ودیعتی بزرگ بر جای خواهد ماند.

با احترام: طلوع الله قدری

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
1	عنوان طرح
2	تقدیر و تشکر
4	چکیده
7	کلیات
38	معرفی گیاهان مورد مطالعه
88	مواد و روشها
118	نتایج
119	جداول
161	نمودارها
176	بحث و نتیجه گیری
184	منابع
198	چکیده انگلیسی

چکیده:

حصول اطمینان از سلامت و ایمنی هر ترکیب دارویی، آرایشی یا مکمل غذایی جدید برای مصرف کنندگان پیش از ورود محصول به بازار دارویی ضروری می باشد، در نتیجه، مصرف روزافزون گیاهان دارویی ایجاب می کند که جوانب توکسیکولوژیکی آنها بررسی شود. از جمله این گیاهان : اسطوخدوس (*Lavandula angustifolia*) و نعنا فلفلی (*Mentha spicata*). اسطوخدوس برای رفع خستگی، آرامش، مقوی معده، معرق، ضد تشنج و... و نعنا به عنوان باد شکن، ضد تشنج، ضد سرفه، آرام بخش و... مصرف می شوند. لازم می بینیم که مطالعه حاضر را در خصوص ویژگیهای ضد میکروبی (روشهای دیسک پلیت - تعیین حداقل غلظتهای مهار کنندگی (MIC) و کشندگی (MBC) (OR MFC)) اسانسها (برای اسانسهای موثر - مطالعه سینتیک مرگ میکروبی)، آنتی اکسیدانی (تست بتا کاروتن و فعالیت رادیکال زدایی با تست DPPH) اندازه گیری مقدار کل ترکیب های فنلی از طریق تست FRAP برای سنجش توانایی و قدرت آنتی اکسیدان سرم خون در احیای آهن از فرم Fe^{+3} به Fe^{+2} ، سیتوتوکسیسی (سلول سرطانی و سلولهای تک هسته ای خون محیطی با روش MTT)، سنجش توکسیسیته تحت حاد (Subchronic toxicity) اسانسها (با Wistar rats) و سنجش پارامترهای هماتولوژیک، هیستوپاتولوژیک و بیوشیمی سرم (urea, creatinine, glutamic-oxalacetic transaminase (GOT) and glutamic-pyruvic transaminase (GPT))، آنالیز WBCs، RBC و هماتوکریت هموگلوبین و در پایان آنالیز هیستوپاتولوژیک قلب، کبد، کلیه و طحال) و سنجش موتاژنسیتی و آنتی موتاژنسیتی (Ames test) با استفاده از سویه های TA98 و TA100، باکتری *Salmonella typhimurium* در حضور و غیاب سیستم فعال کننده متابولیکی روغنهای اسانسی نعنا و اسطوخدوس که در کشور ما بطور وسیعی مصرف می شود انجام دهیم. میزان حساسیت باکتریها به اسانس نعنا فلفلی به صورت : اشرشیاکلی < استافیلوکوکوس ارئوس < کلبسیلا پنومونیه < استرپتوکوکوس فکالیس < سدوموناس ائروجینوزا < کاندیدا البیکانس می باشد. میزان حساسیت باکتریها به اسانس اسطوخدوس به صورت : استافیلوکوکوس ارئوس < اشرشیاکلی < کلبسیلا پنومونیه < استرپتوکوکوس فکالیس < سدوموناس ائروجینوزا < کاندیدا البیکانس می باشد. اسانس نعنا فلفلی و اسطوخدوس خصوصیات آنتی اکسیدانی و آنتی پراکسیدانی دارند. اسانس نعنا فلفلی فعالیت رادیکال زدایی در مقدار کل ترکیب های فنلی 89/43 میکروگرم GAE/mg و 30/52 % ظرفیت رادیکال زدایی DPPH دارد. در اسانس اسطوخدوس فعالیت رادیکال زدایی در مقدار کل ترکیب های فنلی 85/43

میکروگرم GAE/mg و 13/58٪ ظرفیت رادیکال زدایی DPPH میباشد. نتیجه تست بتا کاروتن در اسانس نعنا فلفلی در مدت 60 دقیقه 32/89 درصد و در مورد اسطوخدوس 30/47٪ میباشد که با دو آنتی اکسیدان سنتتیک BHT و BHA مقایسه شده است. تست Ferric-reducing antioxidant power در سرم خون موش گاوآژ شده با اسانس نعنا فلفلی به میزان 100 میکرولیتر در روز، افزایش 27/03 درصد را نشان میدهد و در اسانس اسطوخدوس افزایش 67/57 درصد را نشان میدهد. خوراندن روغن های اسانسی به موش و آثار درمانی آن: در اسانس نعنا فلفلی 42/4 درصد افزایش وزن دیده شد. میزان 69/43٪ کاهش در شمار گلبول های قرمز میزان 61/7٪ کاهش در شمار گلبول های سفید دیده شد و کاهش در سطوح هموگلوبین و هماتوکریت دیده شد. شمار پلاکتها تغییری در حجم نشان نداده است. سطح اسید اوریک خون به میزان 77.7٪ کاهش یافته است. میزان تری گلیسیرید 159/26٪ افزایش یافته است. سطح کلی کلسترول 120/13٪ افزایش یافته است و آنزیم SGPT و SGOT کاهش یافته است میزان آنزیم کبدی Alkaline phosphatase افزایش یافته است. در مورد اسانس اسطوخدوس 37/61٪ افزایش وزن داریم. کاهش در سطوح هموگلوبین و هماتوکریت دیده شد. سطح اسید اوریک 76/82٪ کاهش یافته است. میزان تری گلیسیرید 116/3٪ افزایش یافته است. آنزیم SGPT کاهش یافته است و میزان آنزیم کبدی Alkaline phosphatase افزایش یافته است. 30 روز بعد از مصرف خوراکی اسانس های نعنا فلفلی و اسطوخدوس در بافتهای قلب، کلیه، طحال آسیبی مشاهده نشد ولی بافت کبد در هر دو مورد دچار نکروز شد، که میزان نکروز بافت کبد با اسانس خوراکی اسطوخدوس شدیدتر بود. در روغنهای فرار نعنا فلفلی و اسطوخدوس فعالیت سیتوتوکسیک بسیار خوبی روی رده سلول سرطانی انسانی (سلول هلا) نشان دادند. روغن فرار نعنا فلفلی در رقت 0/002 به میزان 88/55 درصد سلول سرطانی هلا را از بین برد و IC50 برابر 0/001 (μg/ml) نشان داد و روغن فرار اسطوخدوس در رقت 0/0025 به میزان 50/04 درصد سلول سرطانی هلا را از بین برد و IC50 برابر 1/1 (μg/ml) نشان داد. با افزایش غلظت اسانس های نعنا فلفلی و اسطوخدوس میزان فعالیت سیتوتوکسیک آنها نیز افزایش می یابد. در سلول های خون محیطی روغن فرار اسطوخدوس در رقت 0/001 به میزان 7/7٪ سلول های لنفوسیت خون را از بین برد و IC50 برابر 0/001 (μg/ml) نشان داد و روغن اسانسی نعنا فلفلی در رقت 0/001 باعث از بین رفتن 6/7٪ از لنفوسیت های خون محیطی شد و IC50 برابر 0.001 (μg/ml) نشان داد. در تست ایمز با دو سویه سالمونلا تیفی موریوم TA 100 و TA 98 بدون حضور عصاره میکروزوم کبدی (S9) در هر دو اسانس نعنا فلفلی و اسطوخدوس هیچگونه اثر موتاژنی دیده نمیشود. در سویه TA 100 در حضور S9،

اسانس نعنا فلفلی تا حداکثر 15% و اسانس اسطوخدوس تا میزان حداکثر 10% خاصیت موتاژنی دارند. در سویه TA98 در حضور S9، اسانس اسطوخدوس به میزان تقریبی 100% خاصیت موتاژنی دارد و در حضور اسانس نعنا فلفلی به میزان حداکثر 10% خاصیت موتاژنی دارد. در تست آنتی موتاژنی هر دو سویه باکتریایی در هر دو اسانس نعنا فلفلی و اسطوخدوس بدون حضور عصاره کبدی به میزان 100% خاصیت آنتی موتاژنی دارند. سویه TA 100 در حضور S9 اسانس نعنا فلفلی تا حداکثر 87% و اسانس اسطوخدوس تا میزان حداکثر 65% خاصیت آنتی موتاژنی دارند. در سویه TA98 در حضور S9، اسانس اسطوخدوس به میزان تقریبی 97% خاصیت موتاژنی و در حضور اسانس نعنا فلفلی به میزان 93% خاصیت آنتی موتاژنی دارد. نتایج ارائه شده در تحقیق حاضر میتواند دریچه ای در جهت شناخت قویتر موادی که سالها به عنوان دارو بدون محدودیت مصرف شده و توجهی به عوارض جانبی آن نمی شد باز کند و همچنین گامی در جهت پیشگیری و یا درمان سرطان و دیگر بدخیمی های گریبان گیر بشریت باشد.

واژگان کلیدی: اسطوخدوس، نعنا فلفلی، آنتی اکسیدان، موتاژن، توکسیته، سیتو توکسیته

کلیات

مقدمه:

در هر مخلوقی حکمتی نهفته است. از جمله نعمتهای خدادادی گیاهان دارویی می باشند که از قدیم الایام بشر با آنها آشنا گشته و جهت معالجات بیماران خود مورد استفاده قرار داده است. پیشرفت‌های علمی و فن آوری طی دو دهه اخیر، اهمیت و نقش گیاهان دارویی را در تأمین نیازهای بشر به ویژه در حیطه درمان دو چندان ساخته است. امروزه با بهره‌گیری از روشها و فنون تخصصی، مهمترین مواد و ترکیبهای مؤثر گیاهی شناسایی و در ساخت انواع داروها و ترکیبهای شفا بخش بکار گرفته می شود. اثرات جانبی داروهای شیمیایی، الزامات زیست محیطی و روند تدریجی گرایش به سوی فرآورده‌های طبیعی سبب شده‌اند تا به گیاهان دارویی توجه بیشتر شود. رویکرد سالهای اخیر بشر به استفاده از داروهای گیاهی سبب شده است صنایع بسیار گسترده‌ای در ارتباط با تبدیل فرآورده‌های گیاهی به داروهای گیاهی در کشور های توسعه یافته و رو به توسعه بوجود آید. گیاه دارویی به گیاهی گفته می شود که یک و یا تعدادی از اندام های آن حاوی مواد فعال بیولوژیکی و مواد موثره بوده و اثر فیزیولوژیکی بر پیکر موجود زنده بر جای می گذارد و نیز کاشت، داشت و برداشت این گیاهان به خاطر استفاده از مواد موثره آن صورت می گیرد. تامین مواد اولیه این صنایع عمدتاً توسط کشورهایی انجام می شود که از منابع مناسبی برخوردار هستند یکی از کشورهایی که استعداد با لقوه ای در این زمینه دارد کشور پهناور ایران است که با مساحتی بیش از 164 میلیون هکتار زمین، با آب و هوای متنوع و فلور غنی بیش از 8000 گونه گیاهی که بیش از 1000 گونه آن دارویی و معطر می باشد شرایط بسیار مناسبی را برای حضور در این عرصه در پیش رو دارد. این مرز و بوم به صورت کاملاً استثنایی، فصل مشترک چشمگیری با گیاهان دیگر نقاط جهان از جمله قاره اروپا، آفریقا و آمریکا و حتی دورترین نقطه واقع در نیمکره جنوبی دارند که این خود یکی از بارزترین صفات رویشهای گیاهی ایران است. تجسسهای گیاه‌شناسی نشان داده است که

هنوز گیاهان ناشناخته زیادی در نقاط مختلف ایران وجود دارند، که می‌توانند گونه‌ها و یا حتی جنس‌های جدیدی برای گیاهان دنیا باشند. همچنین پژوهش‌های فیتوشیمیایی در گیاهان ایران در طی 20 سال گذشته، نشان داده است که مواد مؤثره و ترکیب‌های شیمیایی جدیدی را می‌توان از این گیاهان جدا نمود و جالب آنکه گیاهان مشترک با سایر کشورهای جهان، خصوصیات بسیار جالب توجهی از لحاظ وجود مواد مؤثره و یا ترکیبات جدید، افزون بر ترکیب‌های گزارش شده همان گیاهان در کشورهای دیگر، نشان می‌دهند و همین امر گیاهان دارویی ایران را به عنوان مواد اولیه قابل توجه در بازارهای جهانی مطرح نموده است. یک محقق «هومیوپاتی» در دانشگاه «میشیگان»، می‌گوید افزودن این گیاهان و ادویه جات به غذا به حفظ وزن سالم کمک می‌کند. علاوه بر اینکه در جلوگیری از ابتلا به برخی انواع سرطان، کاهش فشار خون، کنترل قند خون و بهبود سلامت قلب و عروق نیز مؤثرند. از گذشته‌های دور گیاهان اسانس دار جهت تهیه ادویه جات به عنوان افزودنی به غذاها، از اهمیت خاصی برخوردار بوده است. به طور کلی اسانسها شامل گروه شیمیایی خاصی موسوم به ترپنها هستند و یا منشاء ترپنی دارند. این مواد به روغنهای فرار نیز معروف هستند. این ترکیبات بو و مزه خاصی داشته و وزن مخصوص آنها غالباً از آب کمتر است. مطالعات جدید نشان می‌دهد که ادویه جات (مخلوط گیاهان اسانس دار) مانند داروها، در سلامتی و تنظیم بسیاری از اعمال بدن مانند تحریک برای هضم، جذب و یا دفع، یا تقویت معده و اشتهاآوری تأثیر بسزایی دارند. هم چنین آروماتراپی یا رایحه درمانی که برای تسکین و یا درمان بیماری‌ها از قدیم مورد استفاده بوده در سال‌های اخیر دوباره مورد توجه و کاربرد قرار گرفته است. یکی از کاربردهای رایحه درمانی، در دفع مشکلات سوء هاضمه است. یکی از پژوهش‌های مهم امروز دنیا، بررسی اثرهای ضد سرطانی گیاهان و امکان تهیه داروهای مؤثر از آنها برای درمان بیماری سرطان می‌باشد که در ابعاد بسیار وسیع در حال انجام می‌باشد. بدین نحو که کلیه گیاهان جهان یکی پس از دیگری مورد این آزمایشها قرار می‌گیرند تا به اثر گیاه و در نتیجه مواد مؤثره دست یابند. جیره غذایی انسان شامل انواع مختلفی از ترکیبات ضد سرطانی مثل فیبرها، ترکیبات پلی فنولیک، فلاونوئیدها، ایزو فلاونوئیدها، توکوفرولها و اسید اسکوربیک و... میباشد (Ames et al.1983). چون غنای مواد مؤثره گیاهان ایران به علل تنوع در شرایط آب و هوایی بسیار بالا بوده، لذا بررسی آنها برای این امر که یکی از مشکلات پزشکی جهان است، امری حیاتی می‌باشد. حصول اطمینان از سلامت و ایمنی هر ترکیب دارویی آرایشی یا مکمل غذایی جدید برای مصرف کنندگان پیش از ورود محصول به بازار دارویی ضروری می‌باشد و متخصصین بر این باورند که طبیعی بودن به معنای بی خطر بودن نیست. به مرور زمان که گیاهان دارویی جدیدی کشف می‌شوند احتمال مصرف نادرست این گیاهان و عوارض جانبی

آنها افزایش می یابد. استفاده از روغنهای اسانسی عاری از اثرات توکسیک نیست. در حال حاضر مطالعات کمی در مورد سمیت نهفته روغن های اسانسی مثل اثرات سیتوژنی و موتاژنی صورت گرفته است. بیشتر کشورها قوانین خاصی برای استفاده از روغنهای اسانسی ندارند به همین علت، مصرف روزافزون گیاهان دارویی ایجاب می کند که جوانب توکسیکولوژیکی آنها بررسی شود. این نکته بسیار مهم است که دامنه اطلاعاتمان را در مورد اثرات بیولوژیکی این ترکیبات روی سلامت انسان، کشاورزی و محیط زیست افزایش دهیم و به همین منظور آزمایشهای بررسی سمیت ترکیبات جدید به صورت *in vivo* روی حیوانات آزمایشگاهی یا به طریق *in vitro* روی انواع سلولها انجام می گیرد. اسطوخدوس و نعنای سبزیهای مفیدی است که در تهیه انواع غذاها بکار می رود بعنوان یک گیاه دارویی مفید نیز از قدیم مورد استفاده بوده است. در این گیاهان ترکیبات بسیاری وجود دارد. با توجه به احتمال ورود ترکیب از این گیاه دارویی به بازار مصرف و با عنایت به اثرات درمانی ذیل و در دسترس نبودن اطلاعات کافی در خصوص اثرات سمی آن در این تحقیق بر آن شدیم تا سمیت آنها را نیز بررسی نماییم. عملکرد بسیاری از موتاژنها و کارسینوژنها در حین تولید انواع اکسیژن واکنش پذیر (ROS) می باشد. تولید انواع اکسیژن واکنش پذیر با آلودگی محیط، تابش اشعه ماوراء بنفش و پروسه های معمولی متابولیک در ارتباط است. انواع اکسیژن واکنش پذیر یک نقش کلیدی در پروسه های تخریبی دارد مثل آسیب به ماده ژنتیکی و موتاسیون که میتواند منجر به سرطان، بیماریهای قلبی و بیوی شود. مصرف آنتی اکسیدان ها در رژیم غذایی یک فاکتور مهم در دفاع بدن انسان علیه انواع اکسیژن واکنش پذیر میباشد. همچنین تعدادی از آنتی اکسیدان ها به عنوان عوامل ضد سرطانزایی شناخته شده اند (Stavric 1994).

اسانس های طبیعی

علاقه انسان برای معالجه ی بیماریها و استفاده از خوشبوکننده ها به اوایل تاریخ بشریت بر می گردد. بخورهای معطر و عطرها احتمالاً از زمان کشف آتش استفاده می شده است. مصریها، فینیقیها، یهودیها، یونانیها و رومیها نقش بزرگی در پیشرفت خوشبوکنندهها داشته اند (Mesmin 2000. Marcell 1990).

وسعت استفاده از ترکیب ها معطر از مصر تا اسرائیل، یونان، روم و تمام مدیترانه بود. در شرق، وداس، یکی از مهم ترین کتاب های مذهب هند و یکی از قدیمی ترین کتاب های مدون در زمینه کاربرد عطرها و خوشبو کننده ها در مراسم دینی و درمان بیماریها است (Curtis et al. 1994). در اواخر قرن هجده عصری جدید در شیمی به علت

تلاش‌های لاوازیه بوجود آمد، که منجر به انتشار کتاب «آموزش‌های مقدماتی در شیمی» در سال 1789 شد (Brock et al. 1992). اولین مقاله بر روی اسانس‌های توسط هاتن-لابیلاردیر در سال 1818 منتشر شد. او یک آنالیز مقدماتی روی اسانس سقر انجام داده بود که نسبت پنج به هشت کربن و هیدروژن را به دست آورد. در سال 1833، دوماس روش آنالیز اسانس‌ها را تکمیل نمود. شیمیست‌ها پژوهش‌هایی در زمینه‌ی اسانس آغاز کردند، آن‌ها روغن‌های اسانسی را با هیدروکلریک اسید واکنش دادند و با استفاده از این فرآیند، ترپن هیدروکلرید را به دست آوردند و مقداری از آن را نوبلور کردند و توانستند آن را بهتر شناسایی کنند. مزیت این روش در این بود که اغلب محصول‌ها مخلوطی از سه یا چهار ماده بودند که قبلاً آن‌ها را به صورت ماده خالص در نظر می‌گرفتند. با استفاده از این روش برتلوت اسانس سقر را بررسی کرد و توانست آلفا و بتا پینن و آلفا و بتا کامفن و تعدادی سزکویی ترپن و دی ترپن را آنالیز کند. با این وجود، اولین ترکیب‌های آزمایشی از یک ترپن را ککوله ساخت که ساختار سیمول را برای آن پیشنهاد کرد. دو سال بعد بوچاردت یک دی ترپن را به وسیله پلیمریزاسیون ایزوپرن تهیه کرد که یک دستاورد مهم در مطالعه دی ترپن‌ها بود (Mesmin et al. 2000). در 1877، تیلدن در مورد ترپن‌ها نوشت: «شناخت ما از ترکیب‌ها و خواص آن‌ها بی‌نهایت ناقص است، امیدواریم با روش قابل قبولی بتوانیم آن‌ها را شناسایی و طبقه‌بندی کنیم» (Tilden 1875). او تووالاچ با جدیت در زمینه شناسایی و طبقه‌بندی ترپن‌ها کار کرد که حاصل کار او در بیش از صد مقاله چاپ شد. در سال 1887 او ارتباط بین 12 منوترپن گوناگون را با پینن به دست آورد (Ruzicka et al. 1932). او کارهای خود در زمینه شیمی ترپن را در کتابی در سال 1909 منتشر و در آن قانون ایزوپرن را پیشنهاد نمود. رزیکا از نتایج پیش‌کسوتان بهره‌برداری کرد و قانون ایزوپرن را دوباره مطرح نمود و آن را به عنوان یک ابزار برای بررسی ساختار این گونه ترکیب‌ها معرفی کرد. او همچنین اولین کسی بود که از روش هیدروژن زدایی برای بررسی ساختار پلی ترپن‌ها استفاده کرد. او اسکلت ساختاری بسیاری از سزکویی، دی و تری ترپن‌ها را شناسایی کرد. او همچنین ساختار لانسترول را بررسی نمود (Ruzicka et al. 1973).

اسانس‌ها

روغن‌های اسانسی به مواد فراری که به وسیله تقطیر از یک گونه گیاهی معطر به دست می‌آید گفته می‌شود (Gwinn 1985) البته با تقطیر فقط اسانس‌ها خارج نمی‌شوند بلکه بسیاری متابولیت‌های دیگر از جمله چربی‌ها،

کومارین‌ها، آنتراکینون‌ها و برخی آلکالوئیدها و... نیز قابل تقطیر هستند. بنابراین به تعریف دقیق تری نیاز است. به طور کلی اسانس‌ها از مولکول‌های ترپنوئید تشکیل شده‌اند اما در ترکیب بسیاری از اسانس‌ها موادی وجود دارد که از مسیرهای تهیه دیگری منشأ گرفته‌اند، اسانس‌ها به طور کلی در زمان تقطیر بی‌رنگ و یا مایل به زرد هستند. آن‌ها اندکی در آب محلول هستند و به طور کامل در اتانول حل می‌شوند و با روغن‌های گیاهی، چربی‌ها و واکس‌ها به آسانی مخلوط می‌شوند (واترمن 1379). ارتفاع از سطح دریا، شرایط آب و هوایی، خاک و نور از جمله عوامل مؤثر بر اسانس یک گیاه از نظر کمی و کیفی است. همچنین سن گیاه، زمان جمع‌آوری آن (حتی ساعت و روز) و نژاد آن هم می‌تواند تأثیرگذار باشد (سفیدکن 1375، آیینه چی 1370). یکی از مهمترین عوامل تأثیرگذار که توجه کمتری به آن شده است مسأله کشت گیاه و زمان برداشت در مراحل گوناگون رشد است.

کاربرد اسانس‌ها

اسانس‌ها در صنایع آرایشی، بهداشتی، غذایی و دارویی به کار می‌روند. اسانس‌ها علاوه بر اینکه برای خوش طعم کردن و معطر ساختن داروها به کار می‌روند، در برخی از داروها نیز به عنوان پایدار کننده و محافظت کننده کاربرد دارند. به طور کلی خواص درمانی شناخته شده برای اسانس‌ها عبارتند از: گندزا، ضد نفخ، ضد انگل، هضم کننده غذا، محرک سیستم اعصاب مرکزی (که مصرف زیاد آن‌ها باعث تشنج می‌شود)، مقوی معده، صفرا آور، ضد تشنج، قاعده آور و سقط جنین. در استعمال خارجی، بعضی اسانس‌ها باعث جلوگیری از التهاب پوست و ضد زخم می‌باشند (واترمن 1379). روغن‌های اسانسی به عنوان آنتی‌اکسیدان در فرآورده‌های غذایی کاربرد دارند.

ویژگی‌های فیزیکی اسانس‌ها

اسانس‌ها دارای فعالیت نوری هستند، هر اسانس دارای چرخش نوری معین و ثابتی است. ضریب شکست یکی دیگر از خصوصیات فیزیکی است (واترمن 1379). از ضریب شکست برای تعیین درجه خلوص استفاده می‌شود. اسانس‌ها به طور کلی با آب غیر قابل اختلاط بوده ولی به مقدار کم در آب حل شده و بوی خود را به آب می‌دهند. اسانس‌ها در اتر، الکل، کلروفرم، بنزن و اغلب حلال‌های آلی حل می‌شوند. اسانس‌ها در اثر مجاورت با هوا اکسیده و رزینی می‌شوند (سفیدکن 1375، آینه‌چی 1370). به همین دلیل باید آن‌ها را در جای خشک و خنک و در ظرف دربسته و پر و شیشه‌های تیره رنگ نگهداری کرد (واترمن 1379).

نقش اسانس‌ها در گیاه

اسانس‌ها نقش‌های گوناگونی در گیاه به عهده دارند از جمله: 1- جذب حشره‌های گرده افشان را به عهده دارد. 2- برای دفع حشره‌های موذی (عامل محافظت کننده) در گیاه می‌باشد. 3- در مقابل زخم خوردگی، گیاه را محافظت می‌کند. 4- اسانس‌ها در محیط‌های بسیار گرم از تبخیر آب گیاه جلوگیری می‌کنند، زیرا گرما را جذب می‌نمایند (Gwinther 1952).

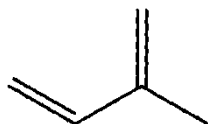
مواد شیمیایی تشکیل دهنده اسانس‌ها

اسانس‌ها اغلب از دو گروه ترکیب شیمیایی عمده تشکیل شده‌اند که عبارتند از: ترپن‌ها و فنیل پروپن‌ها که باید آن‌ها را عامل اصلی طعم و عطر اسانس دانست (صمصام شریعت 1369، Eschenmoser 1990).

ترپن‌ها

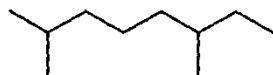
اصطلاح‌ترین به طور اختصاصی برای هیدروکربن‌ها به کار می‌رود. در حالی که ترپنوئید عمومی تر بوده و به تمام ترکیب‌هایی که از واحد ایزوپرن بدون در نظر گرفتن عوامل موثر در آن‌ها ساخته شده‌اند اطلاق می‌گردد. اصطلاح ترپن اولین بار توسط ککوله بعد از این که آن را از روغن سقر استخراج کرد رایج شد. این نام به ایزومرهای هیدروکربنی دارای فرمول عمومی $C_{10}H_{16}$ اطلاق می‌شود. سپس اوتو والاج قانون ایزوپرن را مطرح کرد. چند سال بعد این قانون توسط رزیکا دوباره مطرح شد و اصل پایه‌ای در شیمی ترپن‌ها شد. قانون ایزوپرن می‌گوید که ترپن‌های

ساخته شده در طبیعت از واحدهای ایزوپرن که به صورت سر به دم متصل هستند تشکیل شده اند (Ruzicka et al. 1959).

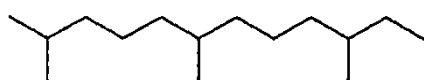

ساختار ایزوپرن (2-1 و 3 بوتادی ان)

ترین‌ها بر اساس تعداد واحدهای C_5 طبقه بندی می‌شوند: همی ترین‌ها، C_5 ؛ منو ترین‌ها، C_{10} ؛ سزکویی ترین‌ها، C_{15} ؛ دی ترین‌ها، C_{20} ؛ سستر ترین‌ها، C_{25} ؛ تری ترین‌ها، C_{30} ؛ و تترا ترین‌ها، C_{40} و پلی ترین $(C_5)_n$. اسانس‌ها دارای مخلوط پیچیده‌ای از ترین‌های فرار هستند که از منوترین‌ها و سزکویی ترین‌ها و در بعضی موارد دی ترین‌ها تشکیل شده‌اند. دی ترین‌ها (20 کربنی) در اسانس بعضی گیاهان (نظیر زنجبیل) وجود دارند ولی در اغلب موارد اهمیت چندانی ندارند.

2 واحد = منوترین و 3 واحد = سزکویی ترین

ایزوپرن

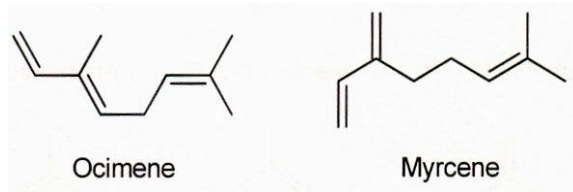
اگر چه ترین‌ها به صورت زیست شناختی از مولکول

مشتق می‌شوند ولی باید یک مسیر بیوتهییه را طی کنند (Harborne 1998).

منوترین‌ها

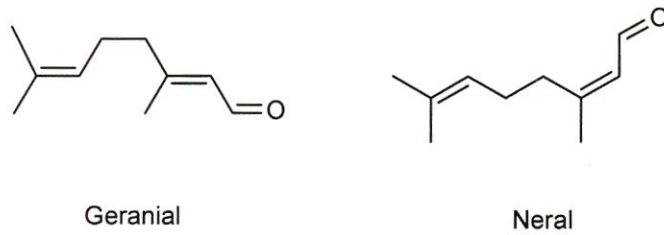
منوترین‌ها از ساده‌ترین نوع ترپنوئیدهایی هستند که در طبیعت وجود داشته و از روغن های اسانسی به دست آمده از برگ‌ها، پوست و ریشه ی گیاهان گوناگون جداسازی می‌شوند. این ترکیب‌ها بویی دلپذیر داشته و به طور گسترده ای در صنایع عطرسازی مورد استفاده قرار می‌گیرند. نقطه جوش منوترین‌ها بین 140-180 درجه سلسیوس است. منوترین‌ها به سه گروه تقسیم می‌شوند: منو ترین‌های خطی مانند: ژرانیول، منوترین‌های تک حلقه‌ای مانند: لیمونن، منوترین‌های دو حلقه‌ای مانند: آلفا و بتاپینن.

منواز مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به ترکیب‌های اسیمین و میرسن اشاره نمود.

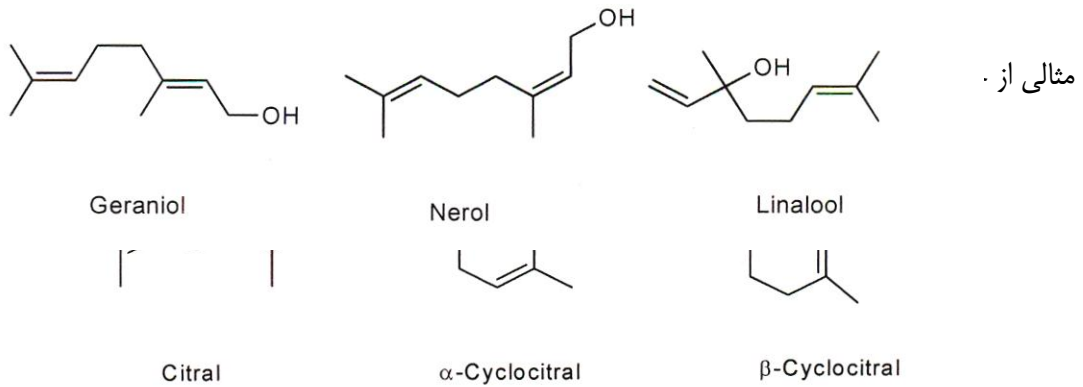

منوترین‌های خطی به دسته‌های گوناگون شیمیایی تقسیم می‌گردند. مانند:

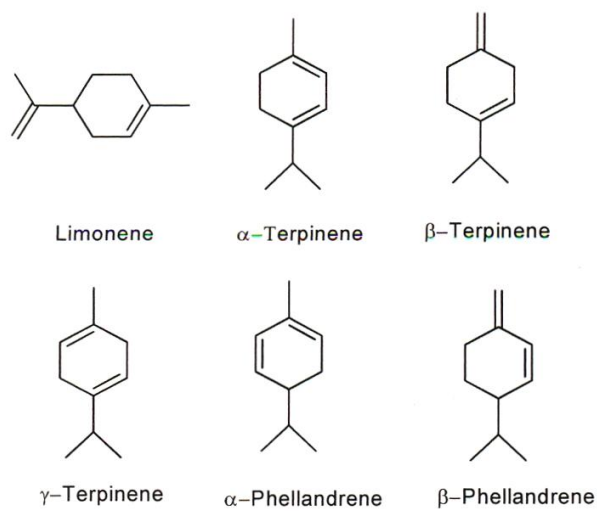
ترکیب‌های آلدئیدی:

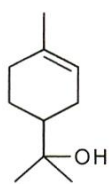
ترکیب‌های الکلی:

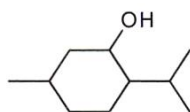
منوترین‌های تک حلقه‌ای

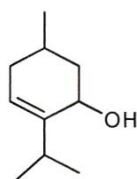
منوترپن‌های تک حلقه‌ای به دسته‌های گوناگون شیمیایی تقسیم بندی می‌شوند. مانند:
ترکیب‌های الکلی:

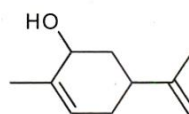
α -Terpineol

Menthol

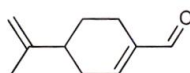

Piperitol

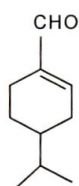

Carveol

ترکیب‌های آلدیدی:

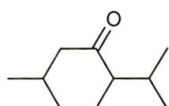

Perillaldehyde

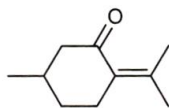

Phellandral

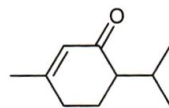
ترکیب‌های کتون‌ی:

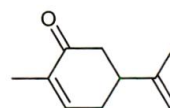
Menthone

Pulegone

Piperitone

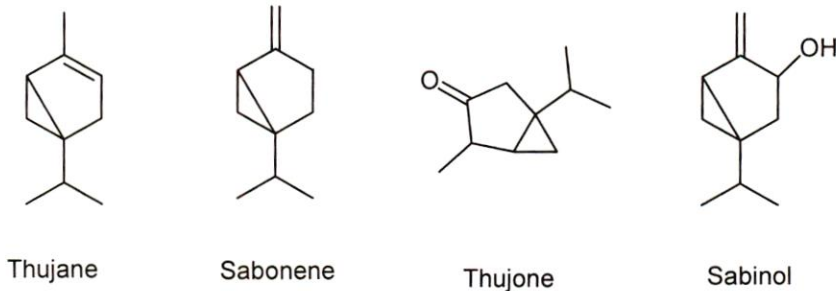
Carvone

منوترپن‌های دو حلقه‌ای

در این منوترپن‌ها اندازه یکی از حلقه‌ها شش عضوی است ولی تعداد اعضای دومین حلقه در منوترپن‌های دو حلقه‌ای، متفاوت می‌باشد و به پنج گروه تقسیم بندی می‌شوند (Still 1978).

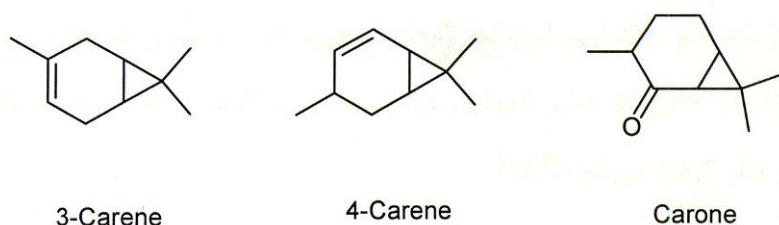
(a) توجان‌ها: یکی از دو حلقه منوترپنی شش عضوی و دیگری سه عضوی است اما حلقه سه عضوی برخلاف

مورد کار آنها درون حلقه شش عضوی قرار دارد

(b) کاران‌ها: این دسته از ترکیب‌ها به علت داشتن حلقه سه عضوی متحمل انواع نو آرای می‌شوند. مثال مهم

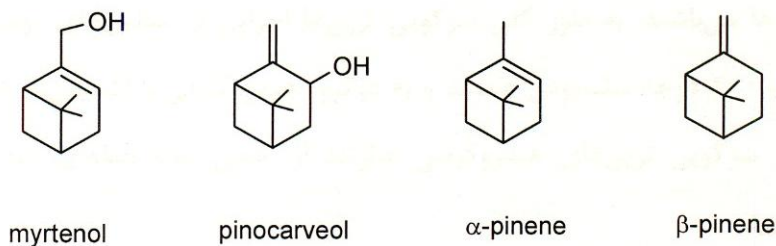
این ساختار ترکیب 3-کارن است که در روغن کاج سوزنی موجود می‌باشد.

(c) پینان‌ها: این ترکیب‌ها دارای یک حلقه سیکلوبوتانی هستند که به آسانی تحت واکنش‌های باز شدن حلقه

قرار می‌گیرند. معروف‌ترین منوترپن‌هایی که دارای ساختار پینان می‌باشند عبارتند از: میرترهول، پینو کاروئول، آلفا-

پینن و بتا-پینن.

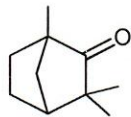

(d) کامفن‌ها: این گروه از منوترپن‌های دو حلقه‌ای 5 و 6 عضوی هستند. مهم‌ترین اعضای این خانواده

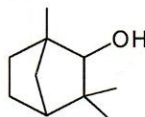
عبارتند از: بورنتول (موجود در اسانس هل و گشنیز)، کامفن و کافور در رزماری.

(e) فنجان‌ها: از مهم‌ترین ترکیب‌ها این گروه که به شکل طبیعی یافت می‌شوند می‌توان از فنچون (در اسانس

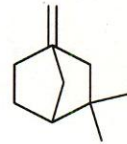
رازیانه) و فنچیل‌الکل (موجود در اسانس کاج) نام برد (Finar 1956).

Fenchone

Fenchyl alcohol

α -Fenchene

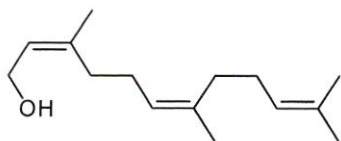
بر طبق سیستم نام گذاری آیوپاک، نام های توجن، کارن و پینان همچنان مورد استفاده قرار می گیرند در حالی که سایر نام های منوترپنها تغییر کرده و به صورت مشتق بورنان و نوربورنان در نظر گرفته می شوند.

سزکویی ترینها

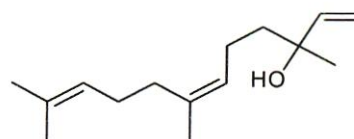
این گروه از ترینها شامل هیدروکربنهایی با فرمول عمومی $C_{15}H_{24}$ و مشتقهای اکسیژنه آنها می باشند. به طور کلی سزکویی ترینها اجزایی از اسانس های روغنی با نقطه جوش بالای 200 درجه سلسیوس هستند و به دو گروه هیدروکربنی و اکسیژن دار تقسیم می شوند (Ruzicka et al. 1959). سزکویی ترینهای هیدروکربنی عبارتند از: خطی، تک حلقه ای، سه حلقه ای و چهار حلقه ای.

سزکویی ترینهای خطی

در این ترکیبها 4 پیوند دو گانه حاصل از قرار گرفتن 3 واحد ایزوپرن وجود دارد که برای بوجود آمدن هر حلقه، یکی از پیوندهای دو گانه کاهش می یابد (رابینسون 1363).

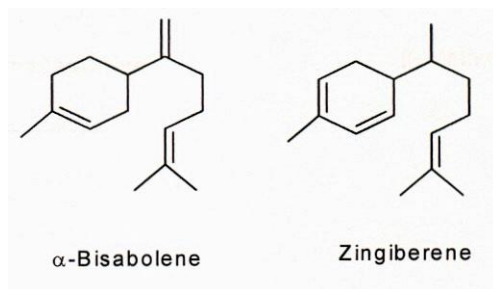

Farnesol

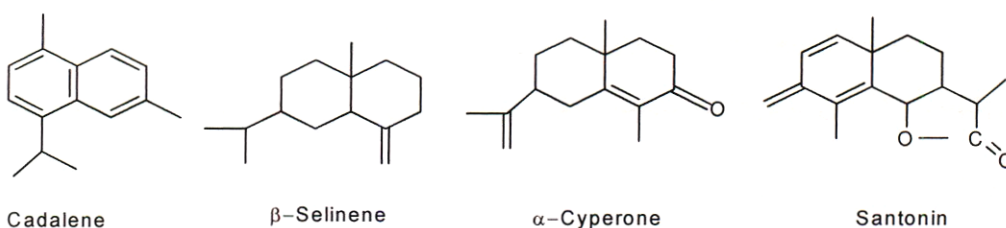

Nerolidol

سزکویی ترینهای تک حلقه ای

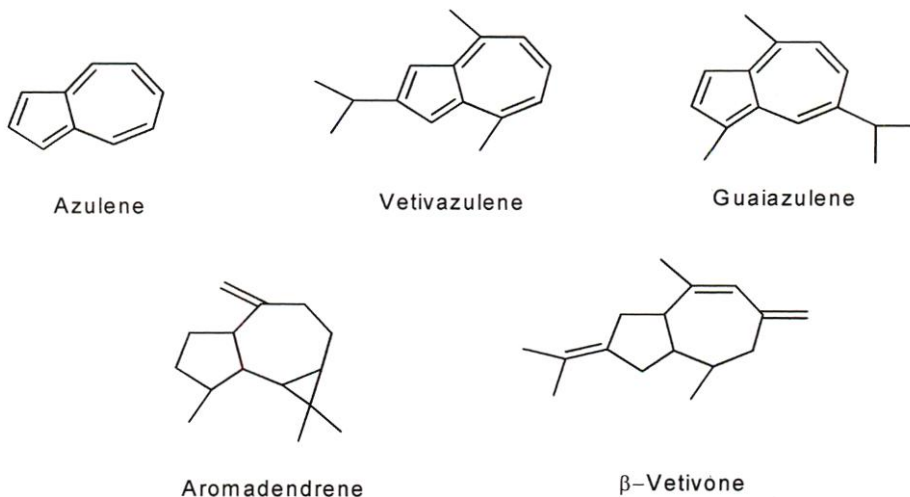

سزکویی ترین های دو حلقه ای

آزولن ها

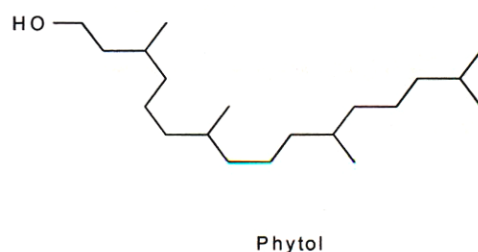
واژه آزولن بر اساس رنگ آبی اجزاء اسانس بابونه توسط پیس نامگذاری گردید. آزولن ها در اسانس های زیادی از جمله اسانس کافور، کبابه چینی، برنجاسف و ... دیده شده اند. آزولن های طبیعی در اسانس ها به دو صورت هستند یا حضورشان رنگ قابل تشخیص به اسانس ها می دهند یا به شکل مشتق های سزکویی ترین ها بوده که با روش های شیمیایی یا فیزیکی قابل تبدیل به آزولن رنگی می باشند. آزولن های گوناگون بر اساس رنگ مربوطه قابل تشخیص می باشند. بر اساس پژوهش های پلاتنر و فاو ترکیب پایه همه آزولن ها هیدروکربور دو حلقه ای $C_{10}H_{16}$ به نام عمومی آزولن می باشد.

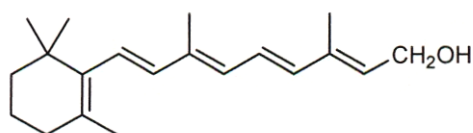
دی ترپن‌ها

دی ترپن‌ها از چهار واحد ایزوپرنی تشکیل شده و اصولاً در رزین‌های گیاهی به وفور یافت می‌شوند (*Encyclopædia Britannica 2009*). دی ترپن‌ها به صورت خطی، تک حلقه‌ای، دو حلقه‌ای و سه حلقه‌ای وجود دارند.

دی ترپن‌های خطی مانند: فیتول.

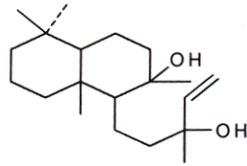

دی ترپن‌های تک حلقه‌ای مانند: ویتامین A.

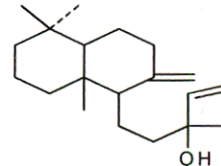

Vitamin A1

دی ترپن‌های دو حلقه‌ای مانند: اسکالارنول و مانول.

Sclareol

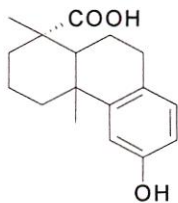

Manoool

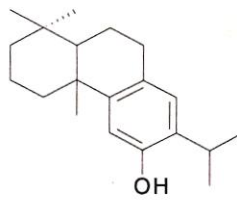
دی ترین های سه حلقه ای

این ترکیبها بیشتر به صورت اسیدها و الکل های رزینی هستند و در بخش های غیر فرار رزین های طبیعی وجود دارند

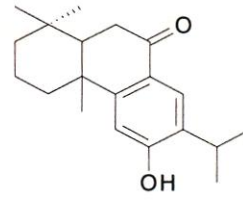
(Encyclopædia Britannica 2009).

Podocarpic acid

Ferruginol

Sugiol

تری ترین ها

تری ترین ها به طور گسترده در سلسله گیاهی و جانوری یافت می شوند، و در حالت آزاد، به صورت گروه های استری

و یا گلوکوزیدی وجود دارند و به سه گروه خطی، چهار حلقه ای و پنج حلقه ای تقسیم می شوند (Encyclopædia

:Britannica. 2009)